

การอภิปรายผลของการวิจัย

การอภิปรายผลของการวิจัย เรื่องการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีนนี้ ผู้วิจัยจะได้อภิปรายตามลำดับข้อและตารางดังต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ในครอบครัว

1.1 ความรักความอบอุ่นระหว่างวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีนกับครอบครัว

จากตารางที่ 1 มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องจิตใจหรือไม่พอใจกับมารคามีเรื่องทะเลาะกับพี่น้องเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ อภิปรายได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีนกับมารคามีการจิตใจหรือไม่พอใจเพิ่มขึ้นหลังติดเฮโรอีน จากการสัมภาษณ์พบว่า สาเหตุของการจิตใจหรือไม่พอใจกับมารคามีคือ เรื่องการเสพเฮโรอีน เพราะมารคามักจะดูคาวาเกี่ยวกับเรื่องการเสพเฮโรอีน

ทางด้านความสัมพันธ์กับพี่น้องภายหลังติดเฮโรอีนแล้ว มีการทะเลาะกับพี่น้องเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีวัยรุ่น 11 คนก่อนติดเฮโรอีนไม่เคยมีเรื่องทะเลาะกับพี่น้อง แต่หลังติดเฮโรอีนแล้วมีเรื่องทะเลาะกับพี่น้อง จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า มีวัยรุ่น 6 คนตอบว่า สาเหตุที่มีเรื่องทะเลาะกับพี่น้องหลังติดเฮโรอีน เพราะพี่น้องตักเตือนคว่าให้เลิกเสพเฮโรอีนแต่ตนเลิกไม่ได้ ส่วนวัยรุ่นอีก 5 คนตอบว่า สาเหตุที่ทะเลาะกับพี่น้องเพราะตนชอบขโมยข้าวของเงินทองของพี่น้องเพื่อไปซื้อเฮโรอีนเสพ จึงมีเรื่องทะเลาะกันหลังติดเฮโรอีน

ส่วนเรื่องการร่วมรับประทานอาหารในครอบครัว ก็ปรากฏว่าหลังติดเฮโรอีนแล้ววัยรุ่นเหล่านี้จะมีความเห็นห่างกับครอบครัวมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 กล่าวคือ เมื่อติดเฮโรอีนแล้ววัยรุ่นจำนวน 15 คนซึ่งเคยร่วมรับประทานอาหารกับครอบครัวก็ไม่ร่วมรับประทานอาหารกับครอบครัว สาเหตุใหญ่ที่ไม่ร่วมรับประทานอาหารกับครอบครัววัยรุ่น 10 คนตอบว่า เมื่อเสพเฮโรอีนแล้วไม่รู้สึกหิว รับประทานอาหารไม่เป็นเวลา และวัยรุ่น 5 คนตอบว่า ไม่อยากพบหน้าบิดามารดาและพี่น้อง จึงพยายามหลบไม่ร่วมรับประทานอาหาร

จะเห็นว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวในค่านิยมรักความอบอุ่นระหว่างวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีนกับบิดามารดาและพี่น้อง มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เห็นทางขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "ความสัมพันธ์ทางครอบครัวในค่านิยมรักความอบอุ่นระหว่างวัยรุ่นกับบิดามารดาและพี่น้องจะลดลงหลังติดเฮโรอีน" ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับที่ พอลสัน¹ ให้ความสำคัญศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและการปฏิบัติในการใช้ยาเสพติดซึ่งมีกัญชา เฮโรอีน แอลกอฮอล์ คี ของนิสิตที่ใช้ยาเสพติดดังกล่าว และนิสิตที่ไม่ใช้ยาเสพติด พบว่า การติดยาเสพติดทำให้บรรยากาศในบ้านแตกต่างกันไปอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งหมายความว่า การติดยาเสพติดทำให้มีความเห็นทางระหว่างผู้ติดยาเสพติดกับบุคคลในครอบครัว ซึ่งข้อค้นพบนี้สนับสนุนกับข้อค้นพบที่ บริสโก² ให้ความสำคัญศึกษาความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ติดกัญชา แอลกอฮอล์ คี เบบีมีลล์ กับนักเรียนที่ไม่ติดยาเสพติด ปรากฏว่านักเรียนที่ติดยาเสพติดดังกล่าวมีความสัมพันธ์ในครอบครัวเห็นทางต่างกับนักเรียนที่ไม่ติดยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับข้อค้นพบของ เฮเกอร์³ ที่พบว่า ผู้ที่ติดกัญชา ยาที่ทำให้เกิดประสาทหลอน และแอมเฟตามีน ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวลดลงอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ส่วนเรื่องบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างปรึกษาเมื่อมีปัญหาหรือเรื่องไม่สบายใจ เรื่องจิตใจหรือไม่พอใจกับบิดา เรื่องรวมไปเที่ยวนอกบ้านกับเพื่อน หรือไปเที่ยวคนเดียว เมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนติดกับหลังติดเฮโรอีนไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นที่น่าสังเกตว่า แต่เดิมก่อนติดเฮโรอีนวัยรุ่นเหล่านี้ก็เป็นเด็กที่ไม่ค่อยได้รับความรักความอบอุ่นจากครอบครัวอยู่แล้ว จะเห็นได้จากการที่มีปัญหาเรื่องไม่สบายใจ วัยรุ่นส่วนใหญ่จะไม่ปรึกษาพ่อแม่ แต่จะไปปรึกษาเพื่อน หรือมีฉะนั้นก็คิดตัดสินใจเอง การรวมรับ

¹Paulson, loc. cit.

²Briscoe, loc. cit.

³Hager, loc. cit.

⁴Ibid.

ประทานอาหารกับครอบครัวก็เช่นกัน จะเห็นว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ (21 คน) ไม่รวมรับประทานอาหารกับครอบครัวอยู่แล้ว จึงน่าจะสันนิษฐานได้ว่า การขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว น่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งในหลาย ๆ สาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นเหล่านี้ไปติดยาเสพติด ซึ่งข้อค้นพบอันนี้ สอดคล้องกับข้อค้นพบของ เฮเกอร์⁵ ที่พบว่า การขาดความรักความอบอุ่นจากบิดามารคามีผลต่อการติดยาเสพติด กล่าวคือ เด็กที่ขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัวมักจะมีโอกาสไปติดยาเสพติดได้ง่าย และสนับสนุนกับข้อค้นพบของ มอร์ตัน⁶ (Morton) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า ประมาณ 97 เปอร์เซ็นต์ของเด็กที่ติดยา เฮโรอีน เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ราบรื่น เช่น บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง หรือผู้ปกครองทารุณ เด็กขาดความอบอุ่น เป็นต้น

1.2 ระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้าน

จากตารางที่ 2 มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการต้องขออนุญาตก่อนจะออกไปนอกบ้าน เรื่องไม่ขออนุญาตแล้วถูกทำโทษ กลับบ้านไม่ตรงเวลาแล้วถูกทำโทษ และหน้าที่ช่วยเหลือรับผิดชอบในครอบครัว มีการเปลี่ยนแปลงคือ มีระเบียบกฎเกณฑ์เหล่านั้นลดลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่กล่าวไว้ว่า "มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้านหลังติดยาเฮโรอีน" อภิปรายตามสาเหตุที่รวบรวมข้อมูลมาได้ว่า มีวัยรุ่น 11 คนที่ก่อนติดยาเฮโรอีนเคยขออนุญาตก่อนจะออกไปอยู่นอกบ้าน แต่หลังติดยาเฮโรอีนแล้วจะไม่ขออนุญาตก่อนจะออกไปอยู่นอกบ้าน มีวัยรุ่น 5 คนตอบว่า หลังติดยาเฮโรอีนไม่ต้องขออนุญาตเมื่อจะออกไปอยู่นอกบ้าน เพราะบิดามารดาไม่สนใจ มีวัยรุ่น 3 คนตอบว่า ตนพยายามหลบหนีหรือเลี้ยงเดี่ยว และวัยรุ่น 3 คนตอบว่า บิดามารดาไม่กล้าทำโทษเพราะกลัวตนอาละวาด และหลังติดยาเฮโรอีนแล้วไม่กลัวใคร จึงไม่ขออนุญาต การเปลี่ยนแปลงอันนี้

⁵Ibid.

⁶Robert K. Morton & R.A. Nibser, "Comtemporary Social Problem," Aspect of Drug Addition, Brace & World Inc., 1966.

อาจมีสาเหตุอีกประการหนึ่งคือ เนื่องจากวัยรุ่นเหล่านี้มีอายุเพิ่มขึ้นจากก่อนติดเฮโรอีน การที่มีอายุมากขึ้นมีคามารค่าจึงไว้วางใจมากกว่าเดิมหรือเป็นห่วงน้อยลงก็ได้ วัยรุ่นเหล่านี้จึงถูกเข้มงวดกวดขันในเรื่องการขออนุญาตเวลาไปนอกบ้านน้อยลง

ส่วนเรื่องการไม่ขออนุญาตแล้วถูกลงโทษ และการกลับบ้านไม่ตรงต่อเวลาแล้วถูกทำโทษ ก็มีการเปลี่ยนแปลงไปคือ ถูกทำโทษน้อยลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นที่น่าสังเกตว่า ครอบครัวของวัยรุ่นเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีระเบียบวินัยหรือกฎเกณฑ์อยู่แล้ว ตั้งแต่ก่อนติดเฮโรอีน เมื่อติดเฮโรอีนแล้วยิ่งขาดความเป็นระเบียบเพิ่มขึ้น ข้อค้นพบอันนี้ตรงกับที่ มอร์ตัน⁷ กล่าวว่า ครอบครัวของผู้ที่ติดยาเสพติดส่วนมากมักเป็นครอบครัวที่ไม่มีระเบียบ ไม่มีกฎเกณฑ์

ส่วนหน้าที่รับผิดชอบในครอบครัว ปรากฏว่า หลังติดเฮโรอีนแล้ววัยรุ่นเหล่านี้จะขาดความรับผิดชอบ เคยมีหน้าที่ช่วยเหลือรับผิดชอบในครอบครัวก็กลับปล่อยปละละเลยไม่สนใจ ซึ่งข้อค้นพบอันนี้สอดคล้องกับที่ เฮเกอร์⁸ ได้ศึกษาวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดในชนชั้นกลางของอเมริกา พบว่า การที่วัยรุ่นติดยาเสพติดทำให้ละเลยไม่ปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์หน้าที่รับผิดชอบ กล่าวคือ เมื่อติดเฮโรอีนแล้วระเบียบกฎเกณฑ์หรือสิ่งที่ได้รับการอบรมจากครอบครัวจะละเลยไม่ปฏิบัติ

2. ท่อยูอาศัย

จากตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้ที่เปลี่ยนแปลงท่อยูอาศัย 12.50 เปอร์เซ็นต์ที่มีการเปลี่ยนแปลงท่อยูอาศัย ดังแสดงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงในตารางที่ 3 จากตารางที่ 4 จะเห็นว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงท่อยูอาศัยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นการคัดค้านสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "มีการเปลี่ยนแปลงท่อยูอาศัยหลังติดเฮโรอีน" ข้อค้นพบอันนี้อาจอธิบายได้ว่า สาเหตุที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงท่อยูอาศัยหลังติดเฮโรอีนเพราะวัยรุ่นส่วนใหญ่ที่ติดเฮโรอีน (80 เปอร์เซ็นต์) เป็นนักเรียน มีสามารถหารายได้มาเลี้ยงตนเอง

⁷Robert K. Morton & R.A. Nobser, loc. cit.

⁸Hager, loc. cit.

ได้ จึงยังคงต้องอาศัยในครอบครัวตามเดิม และอีกสาเหตุหนึ่งที่พอจะอธิบายได้ก็คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบคนไทยเด็กมักจะต้องพึ่งบิดามารดาจนกระทั่งถึงวัยผู้ใหญ่ที่สามารถเลี้ยงตนเองและมีครอบครัวจึงจะแยกตัวไปอยู่ต่างหาก ซึ่งส่วนมากก็ไม่นิยมแยกไป มักจะยังอยู่กับบิดามารดาต่อไป จึงทำให้ข้อค้นพบอันนี้ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังกล่าว

3. การคบเพื่อน

กราฟที่ 1 แสดงแนวโน้มของเพื่อนที่คบทั้งหมด เปรียบเทียบระหว่างก่อนติดกับหลังติดเฮโรอีน จะเห็นว่า แนวโน้มของการคบเพื่อนทั้งหมดมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่จำนวนเพื่อนจะน้อยลงหลังติดเฮโรอีน กราฟที่ 2, 3 และ 4 แสดงแนวโน้มของการคบเพื่อนสนิท เพื่อนที่เป็นนักเรียน และเพื่อนที่เสพเฮโรอีนตามลำดับ เปรียบเทียบระหว่างก่อนติดกับหลังติดเฮโรอีนซึ่งสามารถอธิบายได้ในทำนองเดียวกันว่า จำนวนเพื่อนประเภทต่าง ๆ ที่คบจะลดลงหลังจากติดเฮโรอีน โดยเฉพาะเพื่อนที่เสพเฮโรอีนด้วยกันหลังจากที่ตนติดแล้วจะมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีการคบเพื่อนน้อยลง ข้อค้นพบอันนี้เป็นการสนับสนุนสมมติฐานที่ว่า "จะมีการเปลี่ยนแปลงในค่านการคบเพื่อนโดยมีเพื่อนน้อยลงหลังติดเฮโรอีน" ซึ่งอภิปรายตามสาเหตุที่รวบรวมได้ว่า วัยรุ่น 31 คนตอบว่า ไม่อยากคบเพื่อนที่เสพเฮโรอีนด้วยกัน เพราะมักจะขอแอม่งของตน ถ้าไม่ให้ก็ขัดใจกัน ครั้นให้ตนก็มีเสพน้อย เฮโรอีนเป็นของแพงมีค่ามาก จึงจำเป็นต้องเห็นห่างกันออกไป จะคบเฉพาะเพื่อนที่สนิทจริง ๆ หรือรู้จักกันเท่านั้น วัยรุ่นอีก 9 คนตอบว่า หลังติดเฮโรอีนแล้วไม่สนใจเพื่อนฝูง ส่วนการคบเพื่อนสนิทและเพื่อนที่เป็นนักเรียนจะเห็นว่า หลังติดเฮโรอีนแล้วแนวโน้มของการคบเพื่อนจะลดลงไม่มากเท่าเพื่อนที่เสพเฮโรอีน (ดูกราฟที่ 1 ถึง 4 ประกอบ) การคบเพื่อนน้อยลงหลังติดเฮโรอีนนี้สอดคล้องกับข้อค้นพบของ เฮเกอร์⁹ ซึ่งได้ศึกษาพบว่า การใช้ยาเสพติดทำให้การคบเพื่อนน้อยลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การใช้เวลาว่าง

จากตารางที่ 9 มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการช่วยทำงานในร้าน เล่นกีฬา

⁹Hager, loc. cit.

โดยมีพฤติกรรมเหล่านี้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีพฤติกรรมอยู่กับบ้านสูง
 เฮอร์อื่นเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ข้อค้นพบนี้สนับสนุนสมมติฐานที่กล่าวว่า "มีการ
 เปลี่ยนแปลงในเรื่องการใช้เวลาว่างหลังติดเฮอร์อื่น" อภิปรายได้ว่า เหตุที่ช่วยทำงานใน
 บ้านน้อยลงนั้นเพราะผู้ที่เสพเฮอร์อื่นส่วนใหญ่จะอ่อนเพลีย ไม่มีแรง เกี่ยวจกร้านในการทำงาน
 ซึ่งข้อค้นพบอันนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ ประยูร นรการณดุง¹⁰ ที่ว่า ฤทธิ์ของเฮอร์อื่นทำ
 ให้ร่างกายผู้เสพทรุกโทรม อ่อนเพลีย ไม่มีแรงทำงาน และเป็นคนเกี่ยวจกร้าน

ส่วนการเล่นกีฬาที่มีการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ วัยรุ่นเหล่านี้ส่วนหนึ่งเคยใช้
 เวลาว่างในบ้านก่อนติดเฮอร์อื่นเล่นกีฬา แต่หลังติดเฮอร์อื่นไม่มีการใช้เวลาว่างในการเล่น
 กีฬาเลย ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า การที่วัยรุ่นที่ติดเฮอร์อื่นแล้วไม่เล่นกีฬาเพราะหลังติดเฮอร์อื่น
 แล้วร่างกายจะทรุกโทรม อ่อนเพลีย ไม่มีแรง และขาดความสนใจกีฬา สนใจแต่จะหาเฮอร์อื่น
 มาเพื่อเสพเท่านั้น ซึ่งข้อค้นพบนี้สนับสนุนข้อค้นพบของ ฮอคแมน และ บริลล์¹¹ ที่พบว่า ผู้ที่ไม่
 สุขุมกัญชามักใช้เวลาว่างส่วนใหญ่เล่นกีฬา คุโทรมทัศน์ ส่วนพวกที่สุขุมกัญชามักใช้เวลาว่างส่วน
 ใหญ่ในการสุขุมกัญชา

จากตารางที่ 10 เป็นการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนของวัยรุ่นที่ติดเฮอร์อื่น จะ
 เห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลง โดยหลังติดเฮอร์อื่นมีการทำการบ้าน ทบทวนตำรา และช่วยทำงาน
 ในบ้านลดลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่มีการนั่งร้านอาหารหรือร้านกาแฟและอยู่กับบ้าน
 สูง เฮอร์อื่นเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งข้อค้นพบอันนี้สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า
 "มีการเปลี่ยนแปลงใช้เวลาว่างหลังติดเฮอร์อื่น" สาเหตุที่ทำการบ้าน ทบทวนตำรา และ
 ช่วยงานในบ้านน้อยลงนั้น เพราะฤทธิ์ของเฮอร์อื่นไปกดที่สมองอย่างแรง ทำให้ผู้เสพมีนง
 สมองทึบ เมออยากหลับมากกว่าอยากทำงาน คิดอะไรไม่ออก ความตั้งใจและสมาธิไม่ดี
 ไม่สนใจการเรียน ร่างกายอ่อนเพลีย ทรุกโทรม ปัญญาเสื่อมทรามลง¹² จึงทำให้ผู้ติด

¹⁰ประยูร นรการณดุง, เรื่องเดิม, หน้า 185.

¹¹Hochman and Brill, *op. cit.*, p. 136.

¹²ประยูร นรการณดุง, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

เฮโรอีนไม่มีการทบทวนบทเรียนหรือทำการบ้านตามที่เคยปฏิบัติเมื่อก่อนติดเฮโรอีน

ส่วนเรื่องการนั่งร้านอาหารและร้านกาแฟเพิ่มขึ้นหลังติดเฮโรอีน อธิบายได้ว่าเนื่องจากวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีนแล้วส่วนใหญ่ไม่ค่อยไปเที่ยวไกลบ้าน เพราะเป็นห่วงเรื่องการเสพยา จึงมักจะเที่ยวอยู่ตามบริเวณใกล้ ๆ บ้าน จำนวนวัยรุ่นนั่งตามร้านอาหารหรือร้านกาแฟจึงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีการอยู่กับบ้านสูบเฮโรอีนเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการสนับสนุนข้อค้นพบที่แล้วว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่จะอยู่กับบ้านเพิ่มขึ้นหลังติดเฮโรอีนด้วยเหตุผลเดียวกัน

ตารางที่ 11 แสดงงานอดิเรกหรือกิจกรรมที่สนใจของวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีน มีการเปลี่ยนแปลงโดยมีการช่วยทำงานในบ้าน เล่นกีฬาบ่อยลง แต่มีการอยู่กับบ้านสูบเฮโรอีนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถอธิบายได้ทำนองเดียวกับตารางที่ 9 ถึง 10

ส่วนเรื่องฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ เล่นดนตรี เที่ยวเตร่ สะสมแสตมป์ เลี้ยงสัตว์ อ่านหนังสือ และทำงานหารายได้พิเศษ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากกลุ่มประชากรที่ศึกษาน้อยไป จึงไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เรื่องการใช้เวลาว่างโดยการอ่านหนังสือ ไม่พบว่าการเปลี่ยนแปลง ข้อค้นพบอันนี้ขัดแย้งกับข้อค้นพบของ บรีสโก¹³ ซึ่งได้ทำการศึกษาพบว่า ผู้ติดยาเสพติดจะมีการอ่านหนังสือน้อยกว่าพวกที่ไม่ติดยาเสพติด นั่นก็คือ ผู้ติดยาเสพติดมีการอ่านหนังสือน้อยลง สาเหตุที่ไม่พบความแตกต่าง ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษาน้อยเกินไป

ตารางที่ 12 มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการไปเที่ยวผู้หญิงโสเภณี พาร์ทเนอร์ และผู้หญิงอาบอบนวด และการเล่นการพนันน้อยลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 หลังจากติดเฮโรอีนแล้ว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "จะมีการเปลี่ยนแปลงการใช้เวลาว่าง"

¹³Briscoe, loc. cit.

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า วิทยาลัยส่วนใหญ่ (80 เปอร์เซ็นต์) ก่อนติดเอโรอื่นเคยไปเที่ยว ผู้หญิงโสเภณี พาร์ทเนอร์ และผู้หญิงอาบอบนวด แต่หลังติดเอโรอื่นจะเที่ยวน้อยลง มีวิทยาลัย 18 คนที่ก่อนติดเอโรอื่นเคยเที่ยวผู้หญิงโสเภณี พาร์ทเนอร์ ผู้หญิงอาบอบนวด ให้เหตุผลว่าที่ไม่ไปเที่ยวหลังติดเอโรอื่นเพราะไม่มีอารมณ์ความต้องการทางเพศเลย และมีวิทยาลัย 14 คนซึ่งไปเที่ยวน้อยลงหลังติดเอโรอื่นให้เหตุผลว่า ไม่มีเงินและความต้องการก็น้อยลง เลยไม่สนใจ หันมาสูบบุหรี่อื่นดีกว่า ข้อค้นพบอันนี้สอดคล้องกับที่ ประยูร นรการณดุง¹⁴ ได้ทำการศึกษาคนไข้ที่ติดเอโรอื่นและสรุปไว้ว่า "... ฤทธิ์ของเอโรอื่นไปกดที่ศูนย์ประสาทเกือบทุกแห่งในสมอง ต่อมต่าง ๆ ที่ควบคุมความเป็นไปของร่างกายก็ได้รับความกระทบกระเทือนด้วย เช่น ต่อมที่ให้ความกระชุ่มกระชวยทางเพศ ปรากฏว่าคนที่ติดเอโรอื่น ความต้องการทางเพศจะหมดไป ถ้าเป็นผู้หญิงประจำเดือนจะขาดหายไปเฉย ๆ ..."

ส่วนเรื่องการเลิกเล่นการพนันน้อยลงหลังติดเอโรอื่นอย่างมีนัยสำคัญ อธิบายตามสาเหตุที่รวบรวมข้อมูลมาได้ดังนี้ ก่อนติดเอโรอื่นมีวิทยาลัย 23 คนที่เคยเล่นการพนัน แต่หลังติดเอโรอื่นแล้วกลับไม่เล่นการพนัน สาเหตุที่ไม่เล่นการพนันวิทยาลัย 17 คนให้เหตุผลว่า หลังติดเอโรอื่นแล้วไม่มีเงินเล่น วิทยาลัย 3 คนให้เหตุผลว่า ไม่กล้าเล่นกลัวเสียแล้วไม่มีเงินซื้อเอโรอื่นเสพ วิทยาลัยอีก 3 คนตอบว่าไม่เล่นเพราะเสียเวลาได้เสียไม่คุ้ม เอาเวลาไปหาเงินวิธีอื่นดีกว่า เช่น ซโมย วิ่งราว ย่องเบา เป็นต้น

5. การศึกษาเล่าเรียน

จากตารางที่ 13 จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า วิทยาลัยที่ติดเอโรอื่นคิดว่าตนมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องทำการบ้าน ความสนใจในการเรียน ความจำ ความเข้าใจในบทเรียนน้อยลง และจำนวนผู้ที่สอบตกเพิ่มขึ้นหลังติดเอโรอื่นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ข้อค้นพบอันนี้สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "ผลการเรียนจะเปลี่ยนแปลงไปในทางค้อยลงหลังติดเอโรอื่น" และสอดคล้องกับข้อค้นพบของ บราวน์¹⁵ ที่ได้ทำการศึกษานิสัยที่ติดยา

¹⁴ ประยูร นรการณดุง, เรื่องเดิม, หน้า 185.

¹⁵ Brown, loc. cit.

เสพติดกับนิสิตที่ไม่ศึกษาเสพติด พบว่า สองกลุ่มมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเรื่อง ลักษณะการรับรู้ ความเข้าใจและความจำ นั่นคือ นิสิตที่ศึกษาเสพติดจะมีความสามารถในการรับรู้ ความเข้าใจ และความจำได้ดีกว่าพวกที่ไม่ได้ศึกษาเสพติด นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับที่ เฮเกอร์¹⁶ ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างของการใช้ยาคำนต่าง ๆ ของวัยรุ่นที่ศึกษาเสพติด พบว่า การใช้ยาเสพติดมีผลทำให้แผนการเรียน คะแนนการเรียนค่อยลงอย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับข้อค้นพบของ บริสโก¹⁷ ที่พบว่านักเรียนที่ศึกษาเสพติดมีการเรียนรู้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ศึกษาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสนับสนุนข้อค้นพบของ ฮอคแมน และบริลล์¹⁸ ที่ศึกษานิสิตที่ติดกัญชา พบว่า การติดกัญชาเป็นอุปสรรคต่อการเรียน ผู้ที่เสพกัญชาเรื้อรังเคยพักการเรียนมาแล้ว 1 หรือ 2 ครั้ง ซึ่งการสูบกัญชาทำให้มีเมามาเช่นเดียวกับการเสพเฮโรอีน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับที่ ประยูร นรการณกุล¹⁹ ได้ทำการศึกษากการเปลี่ยนแปลงและอาการของคนไข้ที่ติดเฮโรอีน และสรุปไว้ว่า เฮโรอีนมีฤทธิ์ไปกดที่สมองอย่างแรง ทำให้ผู้เสพมีเมามองทึบ เมามากกว่าอยากทำงาน คิดอะไรไม่ออก ความตั้งใจและสมาธิไม่ดี ปัญญาเสื่อมทรามลง ค่ายเหตุนี้จึงทำให้วัยรุ่นเหล่านี้ขาดความสนใจในการเรียน ทำการบ้านไม่เสร็จ ความจำเสื่อม ความเข้าใจในการเรียนยากขึ้น และสอบตกเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญดังกล่าวแล้ว

6. การกระทำผิดกฎหมายและวิธีหาเงินเพื่อเสพ

จากตารางที่ 14 มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการลักทรัพย์ รัคเอาทรัพย์ ถูกจับข้อหาเป็นข่องโจร ถูกจับข้อหาเมียเสพติดในครอบครองเพิ่มขึ้น แต่การเล่นการพนันและการชกต่อยทำร้ายร่างกายน้อยลงอย่างมีนัยสำคัญ ข้อค้นพบนี้สนับสนุนสมมติฐานที่ว่า "มีการ

¹⁶Hager, loc. cit.

¹⁷Briscoe, loc. cit.

¹⁸Hochman and Brill, op. cit., p. 137.

¹⁹ประยูร นรการณกุล, เรื่องเดิม, หน้า 185.

เปลี่ยนแปลงเรื่องการกระทำผิดกฎหมายและวิธีหาเงินเพื่อเสพ" อภิปรายได้ว่า เนื่องจาก
 วัยรุ่นที่เสพยาเฮโรอีนต้องใช้เงินจำนวนหนึ่งซึ่งต้องเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามระยะเวลาที่เสพยาเพื่อ
 นำไปซื้อเฮโรอีน จึงทำให้เงินที่เคยได้รับไม่พอใช้จ่าย และเมื่อร่างกายและจิตใจมีความ
 ต้องการเฮโรอีนก็ต้องพยายามกระทำทุกอย่างเพื่อให้ได้เงินมาเสพยา มิฉะนั้นจะเกิดอาการ
 ถอนยาซึ่งทรมาณมาก เมื่อวิธีที่จะหาเงินโดยทางสุจริตไม่ได้ ก็ต้องพยายามหามาด้วยการ
 กระทำผิดกฎหมายต่าง ๆ ถึงแม้จะขัดกับศีลธรรมจารีตประเพณีของสังคม ซึ่งข้อค้นพบนี้
 สอดคล้องกับที่ ประยูร นรการณกุล²⁰ สมทรง กาญจนหุต²¹ และ บุลศักดิ์ วัฒนवासกุล²²
 ได้กล่าวถึงผลร้ายของยาเสพติดสรุปรวมไว้ว่า ผลร้ายของยาเสพติดคือทำให้เศรษฐกิจใน
 ครอบครัวตกต่ำ ทั้งนี้ เพราะผู้ติดยาเสพติดไม่สามารถทำงานหาเงินมาซื้อยาเสพติดได้เอง
 ต้องเบียดเบียนครอบครัว ทรัพย์สินเงินทองที่เก็บไว้ก็ถูกนำมาใช้เสพยาหมด เมื่อพึ่งครอบครัว
 ไม่ได้ก็หันออกไปเบียดเบียนสังคม เมื่อขอยืมคนอื่นไม่ได้ก็ต้องประกอบอาชญากรรม ฉกชิง
 วิ่งราว จี้ ปล้น แม้แต่ทำร้ายร่างกายผู้อื่นเพื่อให้ได้เงินเพียงเล็กน้อยมาซื้อยาเสพติดก็ยอม
 และข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับที่ รอท²³ ได้ทำการสำรวจในรัฐนิวยอร์ก พบว่า มี
 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้จ่ายยาเสพติดกับอาชญากรรมประเภทหวังเงิน เช่น ปล้นทรัพย์สิน
 ยิงของเบา วิ่งราวทรัพย์สิน เป็นต้น ส่วนอาชญากรรมที่ไม่หวังเงินและรุนแรง มักไม่พบในกลุ่ม
 พวกติดยาเสพติด ทั้งนี้ เพราะพวกติดยาเสพติดหวังจะได้เงินไปซื้อยาเสพติดเพื่อเสพยา
 นอกจากนั้นการศึกษาของ วิลลิงเจอร์²⁴ พบว่า วัยรุ่นที่ติดยาเสพติดกัญชา ยาที่ทำให้เกิด
 ประสาทหลอน แอมเฟตามีน บาร์บิทูเรท จะต่อต้านบทบาทที่ถูกกำหนดโดยสังคมมากกว่า

²⁰ เรื่องเดียวกัน.

²¹ สมทรง กาญจนหุต, เรื่องเดิม, หน้า 86 - 87.

²² บุลศักดิ์ วัฒนवासกุล, "หลักการบำบัดผู้ติดยาเสพติดให้โทษ" โรงพิมพ์กรมตำรวจ
 2515, หน้า 5 - 19.

²³ Roth, loc. cit.

²⁴ Willinger, loc. cit.

วัยรุ่นที่ไม่ติดยาเสพติด หมายความว่าชอบทำอะไรที่ขัดกับระเบียบแบบแผนที่สังคมกำหนด ซึ่งพอจะอธิบายได้ว่า วัยรุ่นที่ติดยาเสพติดมีแนวโน้มของการกระทำที่จะต่อต้านกฎหมาย ระเบียบ ประเพณี และศีลธรรมอันดีงามของสังคม มากกว่าวัยรุ่นปกติ เฮโรอีนเป็นยาเสพติดเช่นเดียวกัน ผู้วิจัยคิดว่าการติดยาเฮโรอีนจึงทำให้วัยรุ่นที่ติดยาเฮโรอีนมีพฤติกรรมผิดกฎหมายเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหลังติดยาเฮโรอีนด้วย

ส่วนเรื่องการเล่นการพนันมีพฤติกรรมนั้นลดลง อธิบายสาเหตุได้เช่นเดียวกับเรื่องการใช้เวลาว่างในการเล่นการพนัน และเรื่องการชกต่อย ทำร้ายร่างกาย จะลดลงหลังติดยาเฮโรอีนนี้ อธิบายได้ว่า เนื่องจากผู้ที่เสพยาเฮโรอีนแล้วร่างกายจะทรุดโทรม อ่อนเพลีย ไม่มีแรง สมองมึนงง ไม่สนใจที่จะหาเรื่องชกต่อยทะเลาะกับใคร สนใจแต่จะหาเฮโรอีนมาเพื่อเสพยาเท่านั้น²⁵ และกลัวว่าถ้ามีเรื่องกับใครแล้วอาจจะถูกตำรวจจับได้ โดยง่ายเพราะสภาพร่างกายก็แสดงให้เห็นสงสัยอยู่แล้วว่าเป็นผู้ติดยาเฮโรอีน วัยรุ่นส่วนใหญ่จึงมีการทะเลาะชกต่อยทำร้ายร่างกายน้อยลงอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับที่ วิชาน วรินทร์าคม²⁶ อภิปรายเรื่องยาเสพติดให้โทษกับอาชญากรรม สรุปได้ว่า เฮโรอีนเป็นยาเสพติดพวกกคประสาท บรรเทาความรู้สึกเจ็บปวดต่าง ๆ จะเป็นก่อให้เกิดแห่งอาชญากรรมน้อยกว่าพวกยากระตุ้นประสาท เพราะเมื่อยาออกฤทธิ์จะระงับความรู้สึกต่าง ๆ ทำให้ผู้เสพยาเกิดความสงบไม่อยากทำผิดคิดร้ายต่อใคร

เรื่องการปล้นทรัพย์ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่า เนื่องจากการปล้นทรัพย์นั้นเป็นการกระทำผิดกฎหมายซึ่งมีโทษหนัก วิธีการที่ต้องใช้ทั้งกำลังคนและกำลังอาวุธจำนวนมากและต้องกระทำอย่างอุกอาจ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา 80 เปอร์เซ็นต์เป็นวัยรุ่นที่เป็นนักเรียนจึงมีลักษณะทำการปล้นทรัพย์ จึงพบเพียง 1 คนที่กระทำก่อนติดยาเฮโรอีน และกระทำเพิ่มขึ้นอีก 1 คนหลังติดยาเฮโรอีน

²⁵ ประยูร นรการณดุง, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

²⁶ วิชาน วรินทร์าคม, เรื่องเดิม, หน้า 3.

เรื่องวิ่งราวทรัพย์ก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า การวิ่งราวทรัพย์นั้นต้องกระทำอย่างออกอาจและในสถานที่ที่ปลอดภัยและเป็น การเสี่ยงต่อการถูกจับ เพราะขณะที่กำลังวิ่งราวอยู่อาจจะมีพลเมืองที่เห็นเหตุการณ์เข้าช่วยเหลือจับกุมก็ได้ วิษณุที่ศึกษา 80 เปอร์เซนต์เป็นนักเรียน จึงไม่กล้าเสี่ยงต่อการถูกจับเพราะจะทำให้เสียอนาคตได้โดยง่าย จึงมีผู้กระทำพฤติกรรมนี้เพียง 4 คนหลังติดเฮโรอีน

เรื่องมีความประพฤตินอกทางเพศ เช่นการเป็นแมงคาและฉัวเซ้า ก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า วิษณุที่ศึกษาส่วนใหญ่ (80 เปอร์เซนต์) เป็นนักเรียนจึงไม่นิยมที่จะมีความประพฤตินอกทางเพศ ดังนั้นจากการศึกษาจึงพบเพียง 2 คนซึ่งมีไชนักเรียนกระทำพฤติกรรมนี้ทั้งก่อนและหลังติดเฮโรอีน

ส่วนเรื่องถูกจับฐานผิดพระราชบัญญัติบัตรประชาชนและถูกจับข้อหาเป็นเด็กจรจัด ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจจะเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นวิษณุที่เป็นนักเรียนและจำนวนที่ศึกษาก็เพียง 40 คนเท่านั้น ดังนั้นเมื่อก่อนติดเฮโรอีนเคยถูกจับข้อหาเป็นเด็กจรจัด 1 คน หลังติดเฮโรอีนก็ไม่ถูกจับแล้ว และมี 1 คนที่ถูกจับฐานผิดพระราชบัญญัติบัตรประชาชนหลังติดเฮโรอีน เนื่องจากตำรวจเห็นสภาพร่างกายทรุดโทรมท่าทางเหมือนคนติดเฮโรอีน ตำรวจจึงเข้าค้นยาเสพติดในร่างกายแต่ไม่พบ เมื่อค้นไม่พบจึงสอบถามเรื่องบัตรประจำตัวประชาชนซึ่งเด็กยังไม่ได้ทำ ดังนั้นจึงถูกจับด้วยข้อหาตั้งกล่าวเพียง 1 คนหลังติดเฮโรอีน

ตารางที่ 15 วิถีหาเงินเพื่อเสพ มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการจำหน่ายของของตนเอง ขโมยของของบิดามารดาและญาติพี่น้อง ขอญาติพี่น้อง ขอเพื่อน ขอยืมญาติพี่น้อง เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หลังติดเฮโรอีน ซึ่งสามารถอภิปรายสาเหตุได้ทำนองเดียวกับเรื่องการกระทำผิดกฎหมาย (ตารางที่ 14)

7. สาเหตุ ลักษณะการใช้ ปริมาณเงินที่ใช้เสพ และวิธีเสพ

ตารางที่ 16 จำนวนผู้ที่เคยเสพติดยาเสพติดชนิดนี้มาก่อนที่จะมาติดเฮโรอีน วิษณุ 77.50 เปอร์เซนต์ที่เคยติดยาเสพติดชนิดนี้มาก่อน ปรากฏว่ามีวิษณุที่เคยติดกัญชามาก่อน 45 เปอร์เซนต์ กัญชาและสุรา 12.50 เปอร์เซนต์ สุรา 12.50 เปอร์เซนต์

แอมเฟตามีน 2.50 เปอร์เซ็นต์ กัญชาและไอโซนอค (Isonox) 5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งข้อค้นพบที่ว่าเด็กส่วนใหญ่จะติดยาเสพติดชนิดอื่นมาก่อนติดเฮโรอีนนี้ สอดคล้องกับข้อค้นพบของอรุณ เขาวนาศรัย และ ละออ พงษ์พานิช²⁷ ได้วิจัยเรื่อง "เยาวชนกับยาเสพติดในประเทศไทย" พบว่า คนไข้เคยติดยาเสพติดประเภทอื่นมาก่อน เช่น กัญชา ยากระตุ้นประสาท ยานอนหลับ ยาระงับปวดหรือสุราถึง 40 เปอร์เซ็นต์ และสนับสนุนข้อค้นพบของเฮเกอร์²⁸ ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างของการใช้ยาค้นต่าง ๆ ของวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด พบว่า การติดยาเสพติดชนิดอ่อน (soft drug) จะเป็นการนำไปสู่การใช้ยาชนิดร้ายแรง (strong drug) ได้ นอกจากนั้น จากการศึกษาถึงภูมิหลังในการปฏิบัติและทัศนคติระหว่างนิสิตที่ไชยาเสพติดกับนิสิตที่ไม่ไชยาเสพติดของ พอลสัน²⁹ ยังพบว่า มี 38 เปอร์เซ็นต์ของนิสิตยอมรับว่า เคยไชยาเสพติดชนิดอื่นมาก่อน และ 70 เปอร์เซ็นต์ยังคงไชต่อไป 61 เปอร์เซ็นต์เริ่มไชยาเสพติดในระดับมัธยม

ตารางที่ 17 แสดงสาเหตุการใช้เฮโรอีน จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีนตอบว่า มีสาเหตุเพราะอยากทดลอง อภิปรายได้ว่า เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง อยากรูรสใหม่ ๆ แปลก ๆ และชอบเรียนรู้จากการลองผิดลองถูก³⁰ จึงอยากจะทดลองสูบเฮโรอีนดูว่าเป็นอย่างไร ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับ ลินเคสมิท³¹ ได้ทำการศึกษานักติดยาเสพติด พบว่า 86 เปอร์เซ็นต์ของนักติดยาเสพติดเป็นพวกชอบตื่นเต้น ชอบทดลอง และอยากสัมผัส และไปสนับสนุนข้อค้นพบของ

²⁷อรุณ เขาวนาศรัย และ ละออ พงษ์พานิช, เรื่องเดิม, หน้า 19

²⁸Hager, loc. cit.

²⁹Paulson, loc. cit.

³⁰ทวีรัสมิ์ ชนาคม, พัฒนาการครอบครัวและเด็ก สมาคมเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย 2509, หน้า 294 - 295

³¹Alfred R. Lindesmith, "The Narcotic Clinics," The Addict and The Law, Indiana University Press, 1965. p. 141.

เฮิร์ล³² ที่ได้ศึกษาลักษณะจิตใจของวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด พบว่า วัยรุ่นที่ติดยาเสพติดมีความต้องการสิ่งเร้าอารมณ์แปลกใหม่ มากกว่าวัยรุ่นปกติอย่างมีนัยสำคัญ และ วิลลิ่งเจอร์³³ ได้ศึกษาวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดก็พบว่า วัยรุ่นที่ติดยาเสพติดชอบพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเร้าอารมณ์แปลกใหม่เช่นกัน จึงได้ไปทดลองใช้ยาเสพติด นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับข้อค้นพบของมงคล มณฑา³⁴ ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง "ปัญหาวัยรุ่นกับการติดยาเสพติดในประเทศไทย" พบว่า สาเหตุที่สำคัญอันหนึ่งคือ วัยรุ่นเหล่านี้ชอบทดลองและสนใจสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานตื่นเต้น ซึ่งพบประมาณ 75.96 เปอร์เซ็นต์

สาเหตุที่สองรองลงมาได้แก่ เพื่อนชักชวนแนะนำ ซึ่งพบ 37.50 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ อรุณ เขาวนาศรัย และ ละออ พงษ์พานิช³⁵ ที่ได้ทำการศึกษาพบว่า บุคลิกลักษณะของเยาวชนที่ติดยาเสพติดให้โทษมักเป็นบุคคลที่ชอบฟังผู้อื่น ขาดความมั่นใจตนเอง พยายามที่จะฟังผู้อื่น ไม่เป็นตัวของตัวเอง ติดเพื่อน ไม่ชอบอยู่คนเดียว จึงง่ายต่อการชักจูงหรือมีแนวโน้มที่จะทำตามเพื่อนเพื่อความสบายใจ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับข้อค้นพบของ พอลสัน³⁶ ซึ่งพบว่า วัยรุ่น 77 เปอร์เซ็นต์ ใช้ยาเนื่องจากการแนะนำชักชวนของเพื่อน และสนับสนุนข้อค้นพบของ แมค³⁷ ซึ่งได้พบสาเหตุในการใช้ยาเสพติดคือเพื่อความพอใจร่วมสนุกกับเพื่อนฝูง

ส่วนสาเหตุอื่น ๆ ที่พบมีเพียงเล็กน้อย คือ สาเหตุจากความคึกคะนองชอบสนุก 5 เปอร์เซ็นต์ สาเหตุจากการคิดว่าไม่ติด 2.50 เปอร์เซ็นต์ สาเหตุจากความงุ่มง่าม 2.50 เปอร์เซ็นต์ และสาเหตุจากการเที่ยวผู้หญิง 2.50 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งส่วนใหญ่สอดคล้อง

³²Herl, loc. cit.

³³Willinger, loc. cit.

³⁴มงคล มณฑา, เรื่องเกม, หน้า 5.

³⁵อรุณ เขาวนาศรัย และ ละออ พงษ์พานิช, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

³⁶Paulson, loc. cit.

³⁷Mack, loc. cit.

กับที่ มงคล มณฑา³⁸ พบคือ สาเหตุของความชอบสนุก 5.28 เปอร์เซนต์ กลุ่มใจ 6.27 เปอร์เซนต์ เทียบผู้หญิง 1.32 เปอร์เซนต์

ตารางที่ 18 มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในเรื่องการเสพตามลำพัง กล่าวคือ เริ่มสูบบุหรี่ครั้งแรก ๆ มีวัยรุ่นที่เสพลำพังคนเดียวเพียง 2 คน แต่เมื่อเสพไปนาน ๆ การเสพตามลำพังจะเพิ่มขึ้นถึง 27 คน ซึ่งอภิปรายได้ว่า เมื่อคิดเฮโรอีนแล้ววัยรุ่นเหล่านี้มีความจำเป็นต้องใช้เฮโรอีนปริมาณเพิ่มขึ้นทุกที เงินที่จะหาซื้อก็ขาดแคลนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องหางเฮโรอีนไว้เพื่อเสพ ดังนั้น การเสพในระยะหลัง ๆ จึงมีการเสพตามลำพังคนเดียวเพิ่มขึ้น ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับข้อค้นพบในเรื่องการคบเพื่อนที่เสพน้อยลงควยสาเหตุอย่างเดียวกัน

มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการเสพเฮโรอีนกับเพื่อน 2 ถึง 3 คนเพศเดียวกัน เสพกับเพื่อนเพศเดียวกันกลุ่มใหญ่ และเสพกับเพื่อน 2 ถึง 3 คนทั้งสองเพศ โดยมีการเสพน้อยลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 อภิปรายได้ว่า ตอนแรก ๆ ที่เริ่มเสพวัยรุ่นเหล่านี้มักได้รับการชักจูงหรือทดลองเสพในหมู่เพื่อนฝูง ดังนั้นในการสูบบุหรี่ครั้งแรก ๆ จึงมักจะสูบบุหรี่กับเพื่อน 2 ถึง 3 คน หรือเพื่อนเป็นกลุ่มใหญ่ ต่อเมื่อตนคิดเฮโรอีนแล้วการเสพร่วมกับคนอื่นก็จะเริ่มห่างออกไปทุกที่ควยเหตุผลทำนองเดียวกันที่กล่าวแล้วในเรื่องการคบเพื่อนที่เสพน้อยลง

ส่วนเรื่องการเสพเฮโรอีนร่วมกับเพื่อนอีกคนหนึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า วัยรุ่นที่หัดเสพเฮโรอีนกับเพื่อนคนใดคนหนึ่งตั้งแต่เริ่มแรก เพื่อนคนนั้นมักจะเป็นเพื่อนที่สนิทและรู้จักกันจริง ๆ เมื่อตนคิดแล้วก็ยังคงเสพร่วมกับเพื่อนคนนั้นตลอดมา จึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความถี่ในการใช้ยาเสพติดของวัยรุ่นที่คิดเฮโรอีนในระยะเริ่มคิดกับปัจจุบัน

จะเห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงลดลงในเรื่องความถี่ในการเสพเฮโรอีน 1 สัปดาห์ต่อครั้ง และเสพวันละ 1 ถึง 2 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่มีจำนวนผู้

³⁸มงคล มณฑา, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

เสพความถี่วันละ 4 ถึง 10 ครั้ง และวันละ 11 ถึง 30 ครั้งเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ข้อค้นพบนี้อธิบายได้ว่า ตอนเริ่มแรกเสพผู้เสพเฮโรอีนจะเสพด้วยความถี่ต่าง ๆ ก่อน คือ เสพสัปดาห์ละ 1 ครั้ง วันละ 1 ถึง 2 ครั้ง แต่เมื่อเสพไปนาน ๆ จะเพิ่มความถี่ในการเสพขึ้นเรื่อย ๆ จนปัจจุบันนี้เปลี่ยนแปลงมาเป็นการเสพวันละ 4 ถึง 10 ครั้ง วันละ 11 ถึง 30 ครั้งเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ส่วนเรื่องการเสพเฮโรอีน 3 สัปดาห์ต่อครั้ง 2 สัปดาห์ต่อครั้ง และการเสพวันละ 3 ครั้ง ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่า ถ้าได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างประชากรให้มากกว่านี้อาจได้เห็นการเปลี่ยนแปลงไปในทำนองเดียวกันด้วย

จากตารางที่ 20 เปรียบเทียบวิธีที่เสพครั้งแรกกับปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการเสพ วิธีฝังในหนังหรือสูบลดลง แต่เพิ่มขึ้นในวิธีการเสพโดยฉีดเข้าเส้นโลหิต ข้อค้นพบนี้อธิบายได้ว่า การเริ่มเสพระยะแรก ๆ ในวัยรุ่นส่วนใหญ่จะทดลองหัดเสพด้วยวิธีฝังในหนังหรือสูบเพราะสะดวกเหมือนสูบบุหรี่ธรรมดา และเป็นที่ยอมรับกันมาก แต่เมื่อเสพไปนาน ๆ จะมีวัยรุ่นจำนวน 5 คน จะเปลี่ยนแปลงไปใช้วิธีฉีดเข้าเส้นโลหิต ทั้งนี้วัยรุ่นเหล่านั้นให้เหตุผลว่า การเสพด้วยวิธีฉีดเมามากกว่า นานกว่า และไม่เปลืองยา จะไปไหนมาไหนก็สะดวก ไม่ต้องนำติดตัวไปซึ่งไม่ปลอดภัย

ส่วนการเสพโดยวิธีฉีดเข้าใต้ผิวหนัง ฉีดเข้ากล้ามเนื้อ ไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะข้อมูลนักศึกษายังไม่มากพอที่จะเห็นการเปลี่ยนแปลง

ส่วนการเสพโดยวิธีวางเกล็ดบนกระดาดตะกั่วแล้วใช้ไฟลนสูดควันโดยใช้หลอด ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้เพราะการเสพด้วยวิธีนี้ใช้เสพเฉพาะผู้ที่เสพเฮโรอีนชนิดเกล็ดหรือชนิดไม่บริสุทธิ์ ซึ่งจากการศึกษาวัยรุ่นที่คิดเฮโรอีน 40 คน พบผู้เสพเฮโรอีนชนิดเกล็ดเพียง 4 คนหรือ 10 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น นอกนั้น 90 เปอร์เซ็นต์ใช้เฮโรอีนประเภทผงขาวหรือเฮโรอีนบริสุทธิ์

กราฟที่ 5 แสดงปริมาณเงินที่ใช้ในการซื้อเฮโรอีนเสพต่อวันในระยะเวลาต่าง ๆ กัน ตั้งแต่เริ่มติดจนกระทั่ง 3 ปี จากกราฟที่ 5 จะเห็นว่าเริ่มเสพครั้งแรกเฉลี่ยแล้วจะใช้เงินประมาณวันละ 12.35 บาทต่อวัน เมื่อเสพต่อไปปริมาณเงินจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เป็นวันละ 34.58 บาท 42.50 บาท 48.00 บาท และ 58.88 บาท ตามลำดับ ระยะเวลาจาก 6 เดือน 1 ปี 1½ ปี 2 ปี 2½ ปี และ 3 ปี จะเห็นว่าการใช้เงินจะเพิ่มสูงขึ้น

เรื่อย ๆ ข้อค้นพบอันนี้สอดคล้องกับที่ บุลศักดิ์ วัฒนवास³⁹ ได้กล่าวถึงยาเสพติดให้โทษว่า "...ยาเสพติดมีข้อสมกับไซ้เรียก เพราะเมื่อใครได้ทดลองเสพมันแล้วจะต้องติด และพยายามหาเสพต่อโดยเพิ่มปริมาณยามากเข้าทุกที จะละเว้นการเสพเสียมิได้..."

กราฟที่ 6 เปรียบเทียบเงินที่ได้รับกับเงินที่ไซ้ซื้อเฮโรอีนระหว่างเริ่มต้นกับปัจจุบัน จะเห็นว่ายิ่งเสพไปนานเท่าใดแนวโน้มของการใช้เงินจะยิ่งเพิ่มขึ้น ช่องว่างระหว่างเงินที่ได้รับกับเงินที่ไซ้เสพติดจะยิ่งห่างออกไปทุกที ซึ่งเป็นสาเหตุอันหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นต้องประกอบพฤติกรรมผิดกฎหมายเพื่อหาเงินชื้อยามาเสพทั้งได้กล่าวแล้ว

8. สุขภาพอนามัย

ตารางที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงโดยวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีนคิดว่าสุขภาพของตนทรุดโทรม น้ำหนักลดลง นัยตาเหลือง และริมฝีปากเขียวคล้ำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งข้อค้นพบอันนี้สนับสนุนข้อค้นพบของ ประยูร นรการณกุล⁴⁰ และสอดคล้องกับคำกล่าวของ สมทรง กาญจนหุต⁴¹ ที่กล่าวถึงผลร้ายของเฮโรอีน พอสรุปได้ว่า โทษของเฮโรอีนเห็นได้ชัดเจน ร่างกายผู้เสพจะทรุดโทรมลงมาก น้ำหนักตัวลดทอนอย่างเห็นได้ชัด เลือดน้อย ผิวกายซีดเหลือง ตาลึก แก้มตอบ ริมฝีปากไหม้เกรียมเขียวคล้ำ

ตารางที่ 22 แสดงอาการที่เกิดขึ้นเมื่อถอนยาหรืองดยาเสพติด มีอาการเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 กล่าวคือ มีอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อและกระดูก ปวดท้อง ชัก คื่น กล้ามเนื้อกระตุก อาเจียน เพื่อคลั่ง อ่อนเพลีย เบื่ออาหารและนอนไม่หลับ ซึ่งเป็นอาการที่ทุกซ์ทรมานสุดที่จะทนได้ ดังนั้น เมื่อผู้ใดตกเป็นทาสของเฮโรอีนแล้วจึงยากที่จะถอนตัวได้โดยง่าย

³⁹บุลศักดิ์ วัฒนवास, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

⁴⁰ประยูร นรการณกุล, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

⁴¹สมทรง กาญจนหุต, เรื่องเดิม, หน้า 86.